

HEVES ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI-DÍJ:

Egész évre . . . 8 kor. Negyed évre . . . 4 kor.
Fél évre . . . 4 kor. **Egyes szám 20 fillér.**

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

LACZKY EMIL.

TÁRS-SZERKESZTŐ:

TOMCSANYI FERENC.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttérli közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címzendők.

Beköszöntő.

A bizonytalan ultra indulót fogadd szívesen nyájas olvasó.

Igénytelen külsőnk alatt ne láss szegénységet hanem szerénységet.

A negyedik nagyhatalom kis harcosát segítsd meg ádáz küzdelmében s nyujtsd jobbodat, hogy a szerényen meginduló kiesiny vidéki hetilap betölthesse hivatását. Haladhasson előre mindig csak előre fennmen lobogtatva zászlaját s zászlaján ezeket a jelszavakat: „Igaz magyarság, pártatlan ítélet s méltányos bírálat!”

Nem akarunk többek lenni s nem igérünk csak annyit, hogy híven szolgáljuk az igaz, magyar kulturát s bajnokai akarunk lenni a haladásnak, a közművelődésnek.

Érezzük azonban azt, hogy ehhez csekély az erőnk, szükségünk van ugy az erkölcsiekben, mint az anyagiakban a nagyközönség támogatására. Nagy vidék érdekeit óhajtjuk képviselni, de ezt csak akkor s úgy tehetjük ha helységünk s vidékének intelligentiája hathatósan támogat. E helyen hol programunkat vázoltuk kérjük őket legyenek a legjobb intentióktól vezérelt vállalkozásunkban odaadó segítő társaink. Amen.

A szerkesztőség.

Lapunk célja.

(t. f.) Nem a politikusok, hanem az írók és művészek viszik a nemzetet boldogulás felé. E nagy mondás a magyarok zsurnalisztika egyik legnagyobb alakjának Rákosi Jenőnek ajkáról hangzott el a kassai orsz. dalár ünnepélyen.

S hogy mennyire igaza van az élet mutatja meg. A politikus a dolgokat egy bizonyos magasságból szemléli párt érdekből itéli meg, soha sem avagy csak nagy ritkán nyer tiszta képet, ellenben az író és művész, mint a bányász lehet a föld méhébe, érintkezik a föld egyszerű népével s a tudatlan ajk egyszerű szava a legjobb utmutató arra nézve hol kell cselekedni. S ha már megismerte a a bajt, ha belátta a tett helyességét és alkalmias idejét akkor cselekszik, esíp és szúr, leplezetlenül mondja meg az igazat, ostoroz és serkent, a kis betű a fegyvere, a nyilvánosság a vértje. Ez a hírlap irodalom célja, ezek eszközei, ennek a nagy világhatalomnak. E hatalom zászlaja alá állottunk mi is, kik az ujszülött „Heves és Vidéke” szerkesztését elvállaltuk.

Szükség van-e lapra? Ez kell hogy minden gondolkodó olvasó

első kérdése legyen, van a ki meg is felel reá: nincsen, apáink is megvoltak nélküle, mi is meg leszünk. Szinte hallom a fölkiáltást s látom a kedvetlen tekintetet melylyel lapunkat végig méri s mielőtt beletekintene már megbírálja. Itt a mi hivatásunk s mikor e gánoszkodók állítására felelek, megadom arra a kérdésre is a választ van-e célja lapunknak?

Térjünk egy kissé vissza a multba, csak néhány évtizeddel s nézzük meg mi volt városunk akkor? Házecsoport a templom körül sorakozva a mely házecsoportot egyenetlen, szabálytalan utca kötötte össze: illetőleg választott el, mert száraz időben: por esős időben sáringer volt. A nemesi kuriák a vagyon s magasabb műveltség képviselői rémülve, talán irtózva húzódtak el messze ki, hogy az árnyas park, vagy kert üde levegőjét ne rontsa meg semmi s a csendet ne zavarja meg a nyáj s gulya kolompja. A társadalmi élet ezekben a hajlékokba húzódott! s mozgott szűk körben, be nem fogadva senkit, a ki nem tagja a klikknek. Nem törődtek egymással, a falu egyszerű lakója a kuria uri lakójával s viszont. De ez soká nem tarthatott így a közeledésnek meg kellett történni

HEVES ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

Á L O M.

Angyalt láttam álmainban
Felém mosolygott szüntelen.
Néztem mámortól ittasultan
S boldogságról beszélt nekem
Oly üdvözítőn, édesen.

El szállt az álom, oh de képe
Szemem előtt áll szüntelen.
S ha rám derül szemednek fénye
En édes, szép egyetlenem
Az angyalt újra fölfelem.

Ne hántson az, hogy szép szemedben
Gyakran merengek angyalom
Nézd a napot, keresi minden
S te vagy mosolygó szép napom.
Tekints reám, én angyalom.

Oh érzem sorsom hozzád fűzött
S nincs erő mely elszakaszt
Miként örök vonzástól üzött
Bolygó, követtem napomat
Üdvöm-e ez, vagy kárhozat?

Oh mond: megérted-e szívemnek,
Órök szerelmét szép leány,
Oh mond: boldogíthat-e szerelmed
Mosolyg-e az ég én reám?
A melyről annyit álmodám?

TARJÁN GIDA

Az utolsó rózsabimbó.

Ott főt jártam évekkkel ezelőtt Hont-megye sziklás vadregényes bércén, utamnak nem volt különösebb célja mentem, hogy — járjak, néztem, hogy — lássak. Így, barátságos közben vetődtem a hodrusi szerpentin útra, erre az óriási, kősziklába vágott hatalmas kigyóra a mely elnyulik Selmectől egészen Hodrusig. Az ősz hervadását, levélhullásait itt nem látja az ember az örökzöld fenyőnek épp oly sötét reflexe van akárcsak tavasszal vagy nyáron.

Levél hullás, hervadás az emberi élet e symbolumain töprengve, mentem a néma csendben tovább. Merengésemből egy látvány riaszt fel, az út mellett magas kő obeliszk rajta arannyal vésvé e néhány sor:

„Csatájok nem volt pártesata
S ábrándok képzelet
Csatájok a védelmezett népjog esatája volt.”

Tulnan a völgyben egyszerű sírhalom, fejtől kereszt, lábtól esokor a késő ősz virágiból fonca, szüntelen halvány virágok közbe egy piros rózsabimbó fűzve, talán a virághervaszté ősz utolsó rózsabimbója, leülök a sír mellé ráhajtom fejemet a százasos fenyők egyikére, s ábrándozom,

emlékezem, gondolataim messze szállnak regéibe egy elmúlt világnak . . .

* * *

Menj, csak menj, hisz a haza hív, hogyne küldenék hiszen ha nem mennél mikor a haza hív, rosszabb lennél a legrosszabbnál is. Velem ne törődj, várni foglak, hogy vissza térsz a harcól győzedelmesen vagy ha nem, . . . vagy ha nem . . .

Igy szólt Kőviné az alig pár hetes asszony az urához, így küldötte abban a harcban, mely nem volt párt esata, nem volt ábrándos képzelet hanem a letiprótt magyar, szabadságharca volt. Szólt az asszony s hangja zokogásba fült. S a férfi ment, hogyne ment volna mikor

„Kossuth Lajos az izente:
Elfogyott a regimentje.”

ment, ajkán égett a szeretet hitves esókja arezán az oda hullott forró könyje.

Bücsuzól elvitte magával azta kis rózsabimbót, mely ott fakadt, ott nyilott a kis ablakon s a melyen harmatként ragyogott a bücsuszó hitve szeméből fakadt drága gyöngy.

Elment. Az asszony magára maradt, neki támasztotta lázas fejét az ablak hideg üvegének s nézett ki a nyüzsgő utcára s az ember áradatban nem látott mást csak

csév.

s meg is történt, de milyen nehezen. Nem célunk e közlekedés hosszu processusát leírni csak az eredményre térünk, hogy földadott tételünkre megfelelhessünk.

A templom körüli házesoportból szabályosan épített város lett a melyet koszoruként övez az uri lakok nagy sokasága, az utcák, derék csinált kőutak, a melyek dacolnak az idővel s ha a gyalogjárónak nem is nyujtanak biztonságot, de a sűrű forgalmat minden körülmény között fenn tudják tartani, társadalmi életét összetartja a két kör az „Olvasó Egylet” és „Polgári olvasó kör,” vidékét bevonzza a nagy forgalom és a szükség a mely a hivalkozóhoz vezet. Sokan kevésnek fogják a megtett utat találni, mások meg kimerültségről panaszkodva vonakodnak azt folytatni, s ha így van elérkezünk is már oda, hogy megfelelhessünk arra, hogy mi lapunk célja. Összekötő organum akarunk lenni szócsó a melyen keresztül a közvélemény nyilatkozik meg nem a saját véleményünket akarjuk a közönségre oktrojálni, hanem alkalmat nyujtani arra, hogy közérdekű dolgokat vita tárgyává téve eredményre jussunk. Nem zsarnokai akarunk lenni a közönségnek, hanem odaadó barátja, a ki a haladása és munka embere nem fogja visszautasítani az oly szívesen nyujtott baráti jobbot.

„Gazdakör”-ről.

Mikor a kiadó felszólított, hogy e lapnál a gazdasági rovat vezetését vállaljam el, megvallom, erőmet meghaladó munkára vállalkoztam. Én legalább úgy vagyok vele mint az édes apám, hogy inkább ostort (Az ő drágalátos fiának erkölcsi egyensulya érdekében) mint tollat veszek a kezembe. Hígyjék el uraim, hogy könnyebb is az előbbi, mint az utóbbi foglalkozás. Különösen egy némely

öt s kalapján a nemzeti színű szent szimbólum mellett azt a kis virágot, a késő ősznek, talán legutolsó rózs bimbóját.

„Ha még egyszer azt üzeni Mindnyájunknak el kell menni.”

Még egy a távolról hintett búcsu esők s a por eltakart mindent.

* * *

Öntözgette, ápolgatta azt a rózsát tőt, a melynek utolsó bimbóját ő vitte magával. Kün zuzmara lepi a tar galyakat embernyi hó fedi a tájat s ben a meleg szoba kis ablakán virág díszben áll a kis rózsák tő. Sok virág talán egy, koszorú is telnek belőle. Igen koszorú a győztes harcok homlokára.

De hirtelen a távolból mint az ég zenéje hallszik a dübörgése, ágyúzó, puskapogás s a zajon átsűrűdő halk dal

„Kossuth Lajos azt izente.”

Az asszony szíve megdobban, nem is tudja mit tesz, tépi le a piros fejű virágokat, koszorú lesz belőlük, koszorú a hősi homlokára.

A zaj nő, majd ismét elhallgat s csak az utcán hallszik zilált csapatok lázas futása, meg nagy ritkán egy egy puskapattanása, egy egy ágyú dörmögése. Lélegzet visszafojtva vár a szegény asszony kün léptek

mezőgazdasági dolog helyeségének bizonyítása nem csekély dolog, mert mindenki azt hiszi magáról, hogy kész gazda, csak az Isten felejtett el földet adni. Külömben én magam is azt hiszem magamról, és ez az oka hogy most a parádés ostor helyett a toiszar végét rágom, hogy valami okos dolgot süssek ki.

Megvan! Olvassuk csak az „Egri Híradót!” Tiszafüreden 15 ember megcsinálta a Gazdakört, olyképen, hogy garasait (mond 1600 koronát) rakták össze a mivelődés otthonának felépítésére. Sehogyse fér a fejembe! Ez lefőzés! Mégse ez utmutatás. Gyöngyösön, Egerben, Tiszafüreden sikerült az ilyen hasznos intézmény megteremtése, itt Hevesen is sikerül, csak akarat kell hozzá.

Nincs szebb s üdvösebb intézmény mely erkölcsileg és anyagilag kamatozóbb lenne, mint a „Gazdakör” Gazdasági életünknek e mindenható, jó kútforrása. Agrár államban élünk, földmívelés a foglalkozásunk és mégis e téren tesz legkevésbébbet a társadalom. „Egyesülésben rejlik az erő!” Ha az a nagyobb földbirtokos, intelligens gazda pártfogásába veszi a pár köblös földdel bíró gazdát, oktatja a célszerű gazdálkodásra, a termények és termékek jó értékesítésére és sok egyéb hasznos tudni valóra, akkor nemcsak a hazának, hanem Önmagának is jót tesz. Meg lesz a kettő között az a kapocs, mely lehetővé teszi a küzdést édes mindnyájunknak érdekében, a tisztességes megélhetést egyeseknek. Csecsemő korát túlélve mezőgazdaságunk, erőteljes férfivá lesz, mely aztán biztos alapja lehet a hazai ipar s kereskedelemnek.

Mert míg nálunk a földmívelés ez az erős alap nem erős, addig hiába minden munka.

Kis gazdákra vezet a legrosszabb. A mindig emelkedő közterhek, egy-egy váltó s egyéb fizetség oda viszik, hogy ma 5 láncot, holnap 6-ot adjon el örökéből, csak hogy újra ne üssék a vityilót. Végre is nem heregei uradalmat örökölt, hát kifogy mindenkiből. Elmondhatja magáról, hogy hazátlan vagyok, mert egy rög sem az övé, hát ki vele Amerikába. Hiába tanulta az iskolába: „Itt élned s halnod kell!” nem hiszi, mert csak könyvből olvasta.

Hogy ezt se mondhasa. cselekedni kell mindenütt, a hol csak lehetséges.

Én úgy vélekedem, ha az intelligens gazdák támogatva a hatóságok által, jó szán-

zaja halatszik „Ez ő” gondolja s szíve nagyot dobban, megni akar már, midőn nyílik az ajtó s egy honvéd lépbe rajta, megáll s feszesen jelenti „Kövi százados a hodrusi völgyben hősi hálált halt.”

Nem fagadt sírva, nem roskadt össze, hiszen nem illene ez egy hősi özvegyének, felkapá virágot s megy ki a tölbe, neki a viharok, a hó fergetegnek . . .

A hó pihék milliórdja fehér szemfödőt vont a frissen hantolt sírra sírra, elfedte a rögöt, mely annyi bátor szívet takart.

Oda ért az asszony s lerokadt a sírra, most már sírhat, hiszen szabad, csak a szél halgatja, hinti szét vivágit zda le a sírra, oda arra a nagy fehér lepelre s a kis rózsák mind meg annyi véresep piroslik a hóban.

* * *

Szellő leng végig a tájon megrázza a fenyők galyát a jagató zúgás fölriaszt merengéséből. Könyves tekintetű oda esik arra a esokorra, arra az egy piros rózsabimbóra talán ez is özvegy Kövénének utolsó rózs bimbója.

TOMCSÁNYI FERENC.

dékkal, elhatározottsággal látnak a dologhoz, még sok utat-módot fognak találni, melyen haladva, kisgazdáink érdekeit előmozdítva, hasznukra lehetnek. Lássunk tehát kötelességünkhöz, álljunk sorba, mindnyájan a közjó érdekében, nem lehet és nem szabad megengedni, hogy kis gazdáink helyzetének kérdése az „utolsó sorba” jussou. Még az ősz végéig van idő a gondolkodásra, de akkor aztán „Talpra magyar!” Alapítsuk meg a gazdakört és megvan oldva a keleti kérdés, melynek lebonyolítása csak üdvös, hasznos dolgokat eredményeznet. Még egyet! Igen tisztelt és nagyra becsült Valaki! Majd ha jelentkezem, (mert nem hiába halgattam eddig) bontsa ki akkor a zászlót, melyre írva van: „kié a föld, azé az ország” s vigye győzelemre!

VÉTEK SÁNDOR.

A hajdu meg a harangöntés és még valami . . .

Mindig ellensége voltam a céhrendszernek! Ez az emberek erejét, képességét rabbilincsbe verő, a sötét középkor legönzőbb találmánya, hogy is nyerhetné meg egy szabadon érző, szabadon gondolkozó ember tetszését. De oly excelenis példát a „szabad iparról” még sehoh sem láttam mint városunkban, Hevesen.

De hadd kezdem elülről. A „Heves és vidéke takarékpénztára” még a millenárius esztendőben 3000 forintot szavazott meg, egy Hevesen létesítendő közhasznú intézmény fölállítására. Megindult a kombinálás városszerte, mi legyen tehát ez a közhasznú intézmény.

Kezdték az aszfalton folytatták a kórházzal, sőt akadtak excentrikusok, kik Semiramus függő-kertjét akarták újra építtetni a róm. kath. templom fölött, de a legexcentrikusabbak sem merték azt gondolni, a mire ezt a nagylelkűen megszavazott összeget tényleg fordítják.

„Ártézi kut!” van ennél szebb valami folyton esurgó jéghideg, avagy 50 C° viz, pompás márvány medence körülötte kariatiákkal, pöre amorettekkel, incselkedő nimphákkal s kacér najádokkal. Hiszen ha csak ennyi volna! Egészséges ivóvíze föltétlenül szükség van, meg azután ez nem is oly elérhetetlen mint a függő kert igaz, hogy nem is annyira excentrikus és ha nem az — akkor szükség sincsen rá. Amde a megszorított zseni talélékony, nem kell mindennapi ártézi-kut a melyik hideg vagy meleg vizet lövel magából, akkor bizonyára kell az az ártézi kut a melyik kölni vizet lövel s buborék helyett „Döröng”-féle szappant vet magából a „Bagoly” jegygyel. Igen, így kell lenni, mert ott láttam sürrögni fenyegető komolysággal, a kut körül egy érdemekben megöszült szappanfőzőt, a mint a hatalmas toronyban óriási esőveket igazított s szinte halottam a szappanfőző üst duruzsolását.

„Száll a szikra, fojt a füst; fő a fürdő forr az üst!”

Polgártársak! Legyetek türelemmel s ne mosakodjatok, várjátok meg míg ártézi illatszer szállítónk és szappan lifterünk megkezdí működését a piac kellős közepén. Ez lesz az a szappan a melylyel a szerecsent is fehérre lehet mosni, ez az a szappan a vaskala . . . akarom mondani a „bagoly” jegygyel.

Félre a tréfával, ez az ügy komoly hangot érdemel és érett megfontolást. Igen meg van adva a mód, hogy Heves ártézi kutat kapjon s megfoghatatlan módon azok, kiknek módjukban állott ezen ügyet a helyes megoldás felé vinni jogosan mucsái vagy ha úgy tetszik lepéndi kicsinyeskedéssel önmaguk vetnek gátat.

Elöttem fekszik Hlaváts Gyula m. kir. osztálygeológus könyve „A magyarországi ártézi kutak története, terület szerinti el-

CSARNOK.

Moriczot besorozták.

Ira: GUTHUS.

A vádlott: ... Mikor pedig odaáltam a sorozó bizottság elé s egész ruházatomat egy pár lyukas harisnya képezte, majd hogy ki nem égett az arcom a szégyentől. Hogy is ne. Egy pár lyukas harisnya és semmi más! Félve néztem körül, hogy nincsenek-e a szobában asszonyok, akik majd kinevetnek, ha ilyen hiányos öltözetben látnak. Szerencsére egy asszony sem volt jelen.

A hosszú bajszu örmester oda dörgölözött hozzám és a fülembé sugta:

— Be a hasad, nyavajás!

Megsem mozdultam, mert — tetszik tudni — elhatároztam, hogy süket leszek.

— Az orvos oda jött hozzám, végig nézett rajtam s láttam, hogy tetszem neki. Oda is szólt a századoshoz:

— Igazi athléta! Milyen mell! milyen izmok! S össze vissza tapogatott elől is hátul is. Elkezdtem nevetni.

— Jaj instálom alásan! Az örmester kegyetleül oldalba lökött s mosolygó póvával sugta ismét a fülembé.

— Ne röhögj te rongyos, mert tüstént ketté hasítalak.

De bizony, csak nevettem tovább. Ha befogtam a számat, az orromon tört ki a nevetés borzasztó erővel, ha az orromat fogtam be, szabadjára volt eresztve a torkom s még hangosabban nevettem.

A százados ur mosolyogva közelített felém

— Hát szeretnél e katona lenni Mórítz ecsem? Egy kuk nem sok, de annyit sem válaszoltam.

— Hány iskolát végeztél? Kezdtém a fülembé hegyezni és a lehető legostobább képpel igyekeztem megértetni, hogy süket vagyok.

Az örmester a fülembé ordított.

— Nem tudja, hogy kérdezik? Talán bizony süket?

— Kérdezni tetszett valamit?

— Süket az ur, vagy mi?

— Igenis megyek.

És indultam kifelé, az orvos elém állt, és merően a szemembe nézett. Farkas szemét néztem vele olyan buta képpel, hogy szinte zavarba jött. Elkezdett kiabálni:

— Mi baja a fülének?

Illőnek tartottam, hogy válaszoljak — Nagyváradon, 1874-ben, — az orvos erre még közelebb hajolt hozzám és ordításra fogta a dolgot.

— Köszönöm szépen!

— Beszélhet annak doktor ur ítéletnapig. Nem hall az egy kukkot sem!

— Teteti magát a gazember! Szól közbe az örmester, a kinek csak a bajuszát szerettem volna kitépni. Ott álltam rendületlenül s bután, az örmesterre rá se néztem, magamban azonban mohó kívánsággal néztem a pillanatot, a mikor kimondják rám, hogy „untaglich.“ Közben azonban lecsapott a mendőrgős menkö, s az kihozott a szerepemből.

Valaki ugyanis a hátam mögött hallkan megjegyezte: Ne méltóztassanak neki hinni. Nagyon jól ömerem a huncutot: Egyike a legügyesebb zsebtolvajoknak. Csak a múlt hónapban került ki Illaváról. — Önkénytelenül is hátra tekinttem, megnézni, hogy

kibeszél, ezzel elárultam magam. — Az a valaki pedig Goldstein Simi volt, az én vetély társam. Egy leánynak kurizálunk. A nyomorult állt az ajtó mellett, várva míg rákerül a sor. Borzasztóan vigyorgott. — Elfutott a mérég.

— Százados ur, — mondok — beismerem, hogy simuláltam, hanem kénytelen vagyok azt is kijelenteni, hogy világ életemben sose loptam. Ez az ur hazudik. ... Nem folytathattam. Besoroztak s kiröpítettek a szobából. — Nagy busan felöltöztem s oda hagytam a kaszarnyát. Az Üllői-ut s körut sarkán azonban váraakozó állást foglaltam el: Goldsteinre lestem.

Egy kis félóra múlva észre vettem őt, amint kilépa a kaszarnya kapuján, ovatosan körül tekint s megy lefelé az Üllői-uton.

Utánna! ... Ezt a tréfát nem viszed el szárazon, Simikém. — A gyógyszerészár előtt elértem. Torkon ragadtam s nehogy baja essék, csak a fejét ütöttem: a bajuszát azonban megkimélve akarván, a haját tépegettem ki. Ha kinem rakadják a kezeim közül, ma már por, hamu és semmi más!

— Elmondtam mindent.

A törvényszék Mitwoch Moriczot súlyos testi sértés büntette miatt 8 hónapi börtönrre ítélte.

Az ügyész: Föllebbezek a vádlott terhére.

A vádlott: dacosan én is föllebbezek az ügyész ur terhére.

Szerkesztői üzenetek.

Többeknek. Névtelen levélre nem válaszolunk, alá nem írt kéziratot el nem olvasunk.

V. Sándor, Helyben. Köszönet a küldöttért, kérjük folytatását. Üdv!

B. József, Husvétli öntözködés című rajzát vettük s tartalma ellen nem is lenne kifogásunk, csak öportraitját változtatja el az, hogy nem uniformisban, hanem civilben ábrázolta. Ezt kérjük kijavítani s akkor nyomdafestéket lát — addig is anyékos helyre tettük.

Weisz Sándor

— férfi-szabó Hevesen. —

Van szerencsém tisztelt megrendelőimnek szives tudomására hozni, miszerint az őszi idényre megérkezett a **legújabb divatu honi, angol és francia gyapju kelmék.**

Az általánosan ismert szolid ár és pontos kiszolgálásra bátor vagyok nagybecsű figyelmüket felhívni.

Csemege ≡
≡ **szöllöt**

5 kilós postacsomagokban

bermentve szállitok

≡ 2 korona 40 filléért. ≡

SPICZER MÓR HEVES.

Fábián Viktor Heves

==== fűszer, csemege és bőrkereskedése. ====

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy *Hevesen a piac téren Braun József-féle házban* egy a mai kor igényeinek megfelelő — dusan berendezett

fűszer, csemege és bőrkereskedést

nyitottam. — Hol állandóan raktáron tartok különféle **csemege sajtókból** u. m. Francia-Rogfort, Kárpáti téglasajt, Mindszenti kövér-sajt, Ementhali, 5 éves Pármái tézta-sajt. — Francia mustár, Francia szardínia, Ajoka-gyűrű.

==== **Losonci- és Hatvani-gözmalom lisztraktára.** ====

Veronai szalámi. — Heller-féle ezukorkák. — Denaturált-szesz 1 ltr 56 fill., 5 ltr vételnél 52 fillér.

Czipeszek és nyergesek részére **bőröket és szerszámokat** a legelőnyösebb árban ajánlok.

A nagyérdemű közönség kegyes pártfogását kérve

Fábián Viktor.

!! Szolid és pontos kiszolgálás !!

Stefanics Jenő

borbély és fodrász Heves.

Morvai-féle ház.

Elvállal mindennemű **hajmunkát** gyors és izléses kiállításban.

A főváros elsőrendű üzleteiben szerzett tapasztalatom elég biztositékot nyújt arra, hogy a legkényesebb igényeknek is megfelelhessenek.

A nagyérdemű közönség kegyes pártfogását kérve, vagyok tisztelettel

Stefanics Jenő.

Egy jó házból való fiu tanoncúl

könyvnyomdánkban fölvetetik.

Németh órás

Hevesen, Szerelem-ut 59.

Saját ház.

Raktáron tartok mindennemű **svájci és bécsi** elismert jógyártmányu **zseb- és inga-órákat** — A budapesti kir. állami órás szakiskolát jeles eredménnyel végezvén, a legkomplikáltabb javításokért is írásbeli kezességet vállalok.

Ugyszintén **aranyeműek** beszerzése, amennyiben egy nagyobb gyárossal van összeköttetésem, — továbbá e szakba vágó javítások a legjutányosabban eszközölhetők.

Römer Adolf

férfi-szabó Hevesen, Kossuth Lajos-utca.

Szabó Rafael-féle ház.

Van szerencsém t. megrendelőimnek szíves tudomására hozni, hogy a legkiválóbb szakérővel láttam el magamat, miáltal abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy a legkényesebb kívánalmaknak is megfelelhessenek.

Főt kérvésem ez után is oda fog irányulni, hogy t. megrendelőimnek a legdivatosabb munka, pontos és lelkiismeretes kiszolgálása által kegyes bizalmukat kiérdemeljem.

!! LEGOLCSÓBB BEVÁSÁRLÁSI FORRÁS !!

Weinberger Sándor

vegyeskereskedése * Hevesen.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát fűszer, rőfös, női divat-kelmék és ehhez a legújabb diszsinorok minden színben, — rövid, szövött, norinbergi és játékaruknak.

Egyedüli gyári raktára a híres LILJOM vászonnak.

Különös figyelembe ajánlja uri és női fehérneműek, gallérok, kézellők, derékfűzők, nap- és esernyők, nyakkendők, glazé keztyűk, orsó és horgoló czérnák, fehér- és színes kötő-pamutok, *uri és gyermek kalapok*, fátyol, szallag és esipkediszek, szemfedelek, sirkoszoruk és feliratos szallagok nagy raktárát.

! ELVEM KEVÉS HASZON — NAGY FORGALOM !

BRIEGER JOLÁN

NŐI-KALAP ÜZLETE * HEVESEN.

Van szerencsém szíves tudomására hozni, miszerint Hevesen az **Ungár-féle házban**, Steiner Péter ékszerész üzlete mellett

női-kalap üzletet nyitottam.

Raktáron tartok **gyermekkalapokat, kapottokat, gyászkalapokat, fátyolokat, szallagokat stb.** a legszebb kivitelben, a legújabb divat szerint. — Javításokat gyorsan és izlésesen eszközölök.

Minden törekvésem oda fog irányulni, hogy izléses munka és pontos kiszolgálás által kegyes bizalmát kiérdemeljem.

Van szerencsém tisztelettel értesíteni, hogy **asztalos üzletem** mellett a mai kor igényeinek megfelelő

Disztemetkező intézetet

rendeztem be, mi által a n. é. közönséget véltem szükség esetén a sok utánjárástól megkímélni.

Raktáron tartok nagy választékban **ércz- és fakoporsókat, bársonnyal átfont fenyő- és tölgyfa koporsót**, valamint **sirköveket**.

Szemfedél, sirkoszoruk és szallagok

felirattal remek kivitelben olcsó árban kaphatók.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. — Hulla szállítást elvállalok.

Tisztelettel:

PÁSZTY GYULA.

Sim, szoba- és
templom-festő

Klein Armin

Heves.
Popovits-féle ház.

Seidner Ignác

férfi és női cipész Hevesen. (Saját ház.)

Nagy raktára
mindennemű
férfi- női és gyermek cipőknek.

Megrendelések olcsón és pontosan eszközöltetnek.

Teljesen ingyen!!

— juthat bárki is egy értékes ékszer tárgyhoz, ha —

Steiner Péter

óras- és ékszerész üzletében vásárol.

Folyó hó 25-étől kezdve minden bevásárló,
vagy aki javítást hoz — még a legesekélyebb is

— egy nyeremény szelvényt kap, —

ha a szelvények az 50-ik számot elérik, ezek nyilvánosan kisorsoltnak és a kihuzott szám tulajdonosa fölveheti a nyeremény tárgyat. — Ne mulassza hát el senki e kedvező alkalmat és igyekezzen megtenni bevásárlásait vagy eszközölje javításait.

Hevesen az Ungár-féle házban 14 év óta főnálló üzletemet tetemesen megnagyobbítottam úgy, hogy még a legmagasabb igényeknek is megfelelhettek.

Raktáron tartok mindennemű férfi, női arany ezüst és nikkel órákat; inga, fali, dísz ébresztő-órákat; ékszereket, férfi- és női aranyláncokat, függőket, gyűrűket, China-ezüst díszeket, valamint minden e szakmába vágó tárgyakat nagy választékban a legjutányosabb árban.

Óras és ékszerész műhelyemben alkalmazott legjobb munkaerő által abban a kellemes helyzetben vagyok hogy mindennemű ékszerek és órák javítását még a legkomplikáltabbakat is pontosan jótállás mellett eszközölhetem.

ADLER JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA

KÖNYVKÖTÉSZETE ÉS PAPIRKERESKEDÉSE HEVESEN.

Ajánlja a mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelő legújabb betűfajokkal és gépekkel berendezett

KÖNYVNYOMDÁJÁT

mindennemű nyomdai munkák pontos és izléses elkészítésére, u. m.:

— névjegyek, eljegyzési, lakodalmi- és mulatsági meghívók, levélpapírok, borítékok, körlevelek, számlák, falragaszok, hivatalos okiratok, étlapok, gyászjelentések, táblázatok stb.

Hogy t. megrendelőimnek minden tekintetben a legolcsóbb árakkal szolgálhassak, könyvnyomdám mellé tisztán hazai gyártmányú cikkekkal felszerelve

PAPIRKERESKEDÉST

is rendeztem be, hol minden e szakmába vágó cikkek legjutányosabb árban és a legjobb minőségben kaphatók.

KÖNYVKÖTŐI MUNKÁK szép és izléses kivitelre, díszműmunkák és dobozok készítése is elvállaltatik.

Ugyanitt a „Heves és Vidéke” kiadóhivatala

— hol előfizetések elfogadtatnak, — hirdetések felvételnek. —